

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finanssaaret 1918—19.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 756).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg C. Sp. 239) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 249).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 243).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

la Cour: Jeg kan ikke indse nogen Nødvendighed for at fremsætte dette Lovforslag, thi saaledes som Sagerne stiller sig i Øjeblikket, vil det egentlig være umuligt for Husmændene at købe Jord og

bygge. Alt er for dyrt i dette Øjeblik. Desuden tror jeg, at hvis der virkelig kunde spares, var der under de nuværende Forhold Grund til at spare de mange Penge, der her skulde medgaa. Jeg anser det derfor for overflødigt, at dette Lovforslag er fremsat i denne Samling.

Ole Hansen: Da vi i forrige Rigsdagssamling behandlede Lovforslaget om Oprettelse af Husmandsbrug, havde jeg Lejlighed til at udtale mig nærmere om denne Sag, og jeg gjorde da opmærksom paa, at der ved Oprettelse af disse mindre Landbrug var ret store Vanskeligheder at overvinde. Disse Vanskeligheder er i det forløbne Aar ingenlunde blevet mindre, tværtimod; Jordpriserne er gaaet op, Udgifterne til Opførelse af de nødvendige Bygninger er blevet større, og det samme gælder med Hensyn til Anskaffelse af Besætninger og de nødvendige Avlsredskaber; men dertil kommer, at Indtægterne af disse mindre Jordbrug vistnok i det store og hele tør siges at være gaaet ned. Større Udgifter, mindre Indtægter, det giver ikke noget godt Resultat, og jeg kan derfor ikke andet end nære den Opfattelse, at adskillige af dem, der under disse vanskelige Forhold indlader sig paa at oprette nye Husmandsbrug, i høj Grad udsætter sig for at komme til at arbejde under meget trykkende økonomiske Forhold. Naar imidlertid den højtærede Landbrugsminister foreslaar, at Loven forlænges, og foreslaar, at der fra Statens Side skal kunne ydes 5 Mill. Kr. som Udlaan til Oprettelse af nye Husmandsbrug, vil vi fra vor Side dog ikke gaa imod dette Forslag, idet vi mener, at det i adskillige Tilfælde vil være forsvarligt, at Husmandsbrug oprettes, og at Staten yder sin Hjælp dertil. Men jeg har den Opfattelse, at 5 Mill. Kr. ikke vil kunne medgaa dertil, og jeg vil gerne her indskyde det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han kan oplyse, hvor mange Ansøgninger om Laan der er indkommet i indeværende Finansaar, altsaa fra 1. April 1917. Jeg antager, at Ministeren har søgt Oplysning derom hos Amtskommissionerne, og disse Oplysninger vil da kunne være et Fingerpeg om, hvor stor Efterspørgselen er. Vi vil altsaa ikke gaa imod dette, selv om vi mener, at Beløbet ikke nær vil blive anvendt; der sker jo i og for sig ingen Skade, idet Pengene saa bliver tilbage hos Finansministeren. Det eneste, der kan siges, naar man her foreslaar at bevilge 5 Mill. Kr., hvor der